

Vrijwilliger van het seizoen: de Herfst-Winter-Lente-Zomer

Om bijzondere vrijwilligers in het zonnetje te zetten, wordt er elk kwartaal een 'vrijwilliger van het seizoen' verrast door de voorzitter van HSV, met mooie bloemen van

BLMBNDR 'T LOO

Bezoek de website op:

<http://www.bloembinderijheiloo.nl>

en een waardebon van

Bezoek de website op:

<https://www.herberg-jan.nl>

Een Vereniging als HSV drijft op de kracht van vele vrijwilligers. De een doet dit - de ander dat, de een doet veel - de ander iets minder, de een loopt al jaren rond en de ander komt net kijken.

Vrijwilligers: allemaal op de eigen wijze Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Zoals ook de seizoenen van een Jaar: de Lente, de Zomer, de Herfst en de Winter.....

vraag aan mensen welk seizoen ze het meest belangrijk of het prettigste vinden en je krijgt allemaal verschillende antwoorden. Maar juist door de afwisseling en het samenspel van alle vier seizoenen, is er het evenwicht in de natuur. En zien we steeds opnieuw die mooie dingen, die specifiek voor dát seizoen zijn.

Wij kiezen daarom elk kwartaal een 'vrijwilliger van het seizoen'.

*In de **Herfst** is dat een vrijwilliger die al jarenlang rondloopt en veel kennis en ervaring met zich meedraagt. In de **Winter** wordt er iemand belicht, die vanwege hoge leeftijd niet meer actief is bij HSV, maar dat wel lang is geweest en daarmee heeft bijgedragen aan de vereniging, zoals die zich heeft ontwikkeld (historisch perspectief). In de **Lente** laten we zien hoe een aanstormend talent onder de jonge vrijwilligers een frisse wind door HSV laat waaien. En in de **Zomer** wordt een vrijwilliger in de volle zon gezet, omdat hij of zij de brug vormt tussen jong en oud (de verbinding).*

Die cyclus wordt herhaald. We maken de cirkel rond.....

Vrijwilliger van de Winter: Kees Schilder

*In de **Winter** wordt er iemand belicht, die vanwege hoge leeftijd niet meer actief is bij HSV, maar dat wel lang is geweest en daarmee heeft bijgedragen aan de vereniging, zoals die zich heeft ontwikkeld (historisch perspectief).*

Deze keer gaat bij de gekozen vrijwilliger van de winter niet alles van het bovengenoemde op. Want Kees Schilder heeft weliswaar een respectabele leeftijd en heeft al veel bijgedragen aan de vereniging, maar hij is nog steeds actief.

Elke thuiswedstrijd van ons vlaggenschip staat Kees al ruim van tevoren in de gang bij de bestuurskamer (waar de scheidsrechters-kleedkamer naast ligt) rustig te wachten. En soms – als het lang duurt – te ijsberen. Want hij is al jarenlang degene die namens HSV de scheidsrechter begeleidt. “Gastvrij als wij zijn bij HSV, willen we ook de scheidsrechter het gevoel geven dat hij welkom is. Scheidsrechters verdienen dat, omdat het lang niet altijd meevalt een wedstrijd in goede banen te leiden. En ik wil erg graag dat scheidsrechters met een goed gevoel naar HSV afreizen en na de wedstrijd met eenzelfde goed gevoel weer naar huis”. Dat onderschrijf ik van harte en de begeleiding van Kees draagt daar absoluut aan bij.

Ik overval Kees met de bloemen van Bloembinderij 't Loo en de bon van Herberg Jan op maandagmorgen in de kantine. Het is net koffietijd (geen toeval 😊) en ik schuif graag aan bij de schoonmaakploeg, waar Kees óók onderdeel van uitmaakt. Wat eigengebakken lekkers mee voor de mannen. En meteen gebruik makend van de gelegenheid om ook hen allemáál, vanuit de grond van mijn hart, te bedanken voor hun trouwe werk voor HSV. Namens alle leden natuurlijk !!!
Wat dat betreft had ik ook een andere keuze kunnen maken voor vrijwilliger van de Winter. Piet Haanraads en Piet Bolten hebben eenzelfde respectabele leeftijd en ook zij lopen al decennialang rond bij 'hun cluppie'. Gelukkig deelde iedereen in het plezier en konden ze de keuze begrijpen. Na het koffiedrinken maak ik met Kees een afspraak om later in die week het interview te houden.

De schoonmaakploeg is van grote waarde voor HSV. Ze vinden het een leuke klus om de boel weer netjes te krijgen, na een intensief weekend van gebruik door leden en supporters. En dat is ook altijd weer hard nodig. Maar minstens zo belangrijk is het koffiedrinken met elkaar voor de 9 mannen en 1 vrouw. Dan wordt het afgelopen weekend even grondig met elkaar doorgenomen; vooral het voetbal natuurlijk. En de stevige meningen die er zijn, leiden dan vaak tot pittige discussie. Maar altijd met een knipoog.....

Op de bovenste foto: de schoonmaakploeg van de maandagochtend:
(Boven vlnr) Kees Schilder, Piet Bolten, Nico Meijer, Piet Haanraads, Jan Zoon
(Onder vlnr) Dirk Pronk, Fred Benner, Hans Ursem
Ontbrekend op de foto: Ineke Hartland en Peter Hoetjes

Op de onderste foto's: Piet Bolten en Piet Haanraads, ook echte Winter-coryfeeën bij HSV.

Voor het interview heb ik met Kees afgesproken voor een kop koffie bij hem thuis. De koffie wordt gezet door zijn vrouw Anneke, die er daarna gezellig bij komt zitten. Zij heeft ook veel aanvullende informatie, niet op de laatste plaats omdat zij ook lang met Kees samen bij HSV heeft rondgelopen als vrijwilligster.

Zij wonen in een mooi appartement vlak bij HSV, met een prachtig dakterras op het zuiden. “Een belangrijke reden om voor dit appartement te kiezen, toen onze dochter terug wilde naar Heiloo en onze woning overnam. Ruimte en uitzicht op het groen, waardoor er veel privacy is. De acacia’s zijn helaas grotendeels net geroid, maar er komen nieuwe bomen voor terug”.

Héél bijzonder in dit gesprek is dat er steeds meer lijntjes zichtbaar worden tussen ons. Al pratend over de woning komen we tot de ontdekking dat Kees en Anneke, toen zij gingen trouwen, het appartement aan de Mesdaglaan in het Hoefplan gingen bewonen, waar mijn oom en tante daarvoor hadden gewoond. En Kees bleek van kinds af aan bevriend met mijn neef John. Dus het interview nam menig zijpaadje.....

Maar dat was vooral leuk voor onszelf en minder interessant voor de lezers van dit interview 😊.

Ooit begonnen in de mode (eerst bij Ten Bruggencate en na militaire dienst bij House of England), ging Kees in een latere fase aan het werk in Heiloo bij St. Willibrord, zoals dat toen nog heette. Een aantal familieleden van zijn liefje Anneke werkte daar en Kees ging de opleiding tot psychiatrisch verpleegkundige volgen.

“Echt een mooi beroep. Ik heb daar een prachtige periode meegemaakt. Na 11 jaar daar te hebben gewerkt en een (vervolg)opleiding aan de sociale academie te hebben gevolgd, werd het tijd voor een stap naar buiten en ben ik gaan werken met/voor mensen met een verstandelijke beperking. Binnen die sector heb ik diverse managementfuncties gehad”. Anneke werkte ook gedurende haar hele leven, als assistent accountant. “Ik ben erg van de cijfertjes, altijd al geweest. Omdat ik het combineerde met de zorg voor de kinderen, was het wel altijd parttime. Maar dat kon prima in dat werk”.

Op mijn vraag hoe Kees ooit bij HSV terecht is gekomen, vertelt hij: “Dat kwam door Hans Hoetjes sr. Die woonde vlak bij ons op de Vossenakkers. Ik was voorzitter geweest bij de badmintonvereniging *(samen met Anneke is Kees ook betrokken geweest bij het bouwen van de badmintonhal in 1982)* en toen ik daar mee gestopt was zei Hans ‘mooi zo, dan kun je nu wel ónze nieuwe voorzitter worden’ en zo is het gegaan”. Kees volgde daarmee Piet Leek op en heeft 6 jaar als voorzitter gefungeerd. Dat was in de tijd toen de overgang vanaf de Bayershoffweg naar het Maalwater werd voorbereid. “Samen met Fred Benner, die toen penningmeester was, hebben we daar veel tijd en energie in gestoken. Gesprekken gevoerd met de Gemeente. Omdat het vanuit de Gemeente op enig moment een tijd stil kwam te liggen, was ik al geen voorzitter meer toen het daadwerkelijk tot uitvoering kwam. Die klus heeft Fred Beekhuis als nieuwe voorzitter gedaan. Met een heleboel andere betrokkenen uiteraard”.

Toen Kees als voorzitter aantrad, bestond het bestuur uit 7 leden. “Dat vond ik echt teveel....dan raak je gewoon niet uitgepraat, want iedereen vindt wel iets. Soms moet je ook gewoon knopen doorhakken. We hebben het bestuur teruggebracht naar 5 leden”.

Na het voorzitterschap bleef Kees als vrijwilliger aan. Hij stapte voor korte periode in het bestuur van Stichting Beheer Accommodatie HSV en begon in de nieuwbouw ook met de ontvangst van de scheidsrechter. “Dat vond ik zó belangrijk. Dat gevoel van gastvrijheid”. Anneke onderschrijft dat. Zij

is ook lange tijd gastvrouw geweest in de bestuurskamer; een vrijwilligersfunctie die nu nog steeds door Marian Ursem wordt vervuld.

Kees is ook gaan schoonmaken als vrijwilliger, samen met Hans Hoetjes. Daar was inmiddels ook een echte vriendschap ontstaan, niet alleen met Hans maar ook met zijn vrouw Ria. Anneke: “Hans is inmiddels overleden, maar we hebben nog steeds een goed contact met Ria. Een mooi stel was het samen. We hebben het met z’n vieren ook vaak heel gezellig gehad. Veel samen naar de uitwedstrijden in de tijd dat Kees voorzitter was”. Hans was ook tot steun toen Kees net voorzitter was. “Hij kende alles en iedereen op de club, dus ik kon met al mijn vragen terecht. Dat was in het begin wel nodig”.

Ik herken dat. Zo had ik mijn eigen informatiebronnen, waar ik altijd terecht kon. En soms nog. Het is ook voor de continuïteit van de vereniging belangrijk als voorzitter te onderkennen dat je niet alle wijsheid in pacht hebt. Niet alle kennis van de club en voetbalzaken hebt meteen of het historisch perspectief. En er zijn genoeg vrijwilligers, die hun kennis graag met je delen.

En ook dát is wijsheid 😊

Ik vraag of Kees zelf ook actief gevoetbald heeft. Dat blijkt inderdaad zo te zijn en wel bij Stabilitas, de bedrijfsvoetbalclub van St. Willibrord en in zijn jeugd bij AFC’34. Wéér een paar lijntjes....

“Je vader stond op doel bij het eerste; en ik zie hem nog wel voor me. Hij was iemand waar je niet zomaar overheen keek. Hij stónd er echt, dat weet ik nog goed. Ik heb niet zelf met hem in een elftal gespeeld. Zelf heb ik als kind daar gevoetbald, totdat ik in militaire dienst moest. Ik zal een jaar of 18-19 zijn geweest toen. En daarna werd badminton mijn sport”.

Badminton (en later ook tennis) werd ook de sport van de kinderen, dus die hebben niet bij HSV rondgehuppeld. “Wel kleindochter Sam. Zij was heel talentvol, maar het was best nog lastig tussen – soms wat jaloerse – jongentjes. Inmiddels tennist ze en dat doet ze ook hartstikke goed. En kleinzoon Jesper heeft ook bij HSV gespeeld tot hij een jaar of 8 was, maar heeft toen de keuze gemaakt bij vriendjes te gaan voetballen bij Foresters. En inmiddels speelt hij bij Limmen.

Kees zelf loopt dus al héél lang en nog steeds heel veel rond bij HSV. “Het geeft mij een prettig gevoel om er te zijn. De sfeer bij HSV is positief en we kunnen elkaar als vrijwilligers onderling ook lekker jennen. Altijd met een knipoog, want we weten wat we aan elkaar hebben. Er is gewoon een prettige sfeer”. Anneke kiest er inmiddels meestal voor om lekker andere dingen te doen op zondag. Als een Bolten van geboorte weet ze goed wat vrijwilligerswerk betekent. Maar nu ze deze leeftijd heeft, vindt ze het genoeg geweest. “En om 7.00 uur die wekker op maandagmorgen....ik vind dat wel een dingetje. Het is vrijwilligerswerk toch? Dat hoeft toch niet zo vroeg?”. Kees zelf vindt het geen probleem. “Ach welnee, het is maar een keer in de week en ik neem gewoon mijn tijd om rustig op te staan en dan die kant op te gaan. Gezellig, dát is het vooral. Koffie, koekje en praten over voetbal”.

We kijken nog even naar wat foto’s van vroeger. De namen vliegen ons om de oren. Bijna 95 jaar HSV levert ook wel heel veel op natuurlijk. Wat zouden ze de jonge vrijwilligers mee willen geven? Daarover zijn ze het samen eens. “Wees blij dat je met zo’n mooie club bezig bent. Dat je er zelf aan kunt dragen om het ook zo mooi te houden. Niets gaat vanzelf.....je moet er állemaal aan meewerken. Je kunt het nooit iedereen naar de zin maken, maar wel veel”.

HSV.....dat zijn we samen!!

Vrijwilliger van de Winter: Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Ellen Popma, maart 2024